

A FELTÁMADT JÉZUSUNK

2017. május 7.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A feltámadt Krisztusunkkal fogunk ma időzni. Mind a négy evangéliumban található arról említés – a János evangéliumban két fejezet is szól erről –, hogy miután Jézus Krisztus feltámadt, még negyven napot töltött itt a földön. Mielőtt még felvitetett volna a magasságba, és elfoglalta volna a helyét az Atya jobbján, megjelent a tanítványoknak. Nagyon sok fontos momentumot olvashatunk ki ezekből a fejezetekből, megtudunk a feltámadt Krisztusról nagyon sok mindent. A cselekedeteiből meríthetünk gazdagon, hogy jobban lássuk a feltámadt Jézust, aki nekünk Főpapunk lett, Királyunk lett, királyok Királya, uraknak Ura lett. Jézus megdicsőült testben, bűn nélkül jött elő, és mi Őbenne vagyunk elrejtve! Ez fel fog minket emelni egy olyan magaslatra, ahol még nem jártunk!

Megnézzük a feltámadt Jézusunkat. Ez talán a legszebb rész, mert amikor a szenvedéseiről szóltunk, akkor azt láttam, hogy nagyon sokan megkönnyezték. De tudnotok kell, Jézusnak ezen végig kellett mennie, és el kellett szenvednie azokat a szörnyű sebeket, el kellett szenvednie a keresztre feszítést. El kellett szenvednie a róla szóló próféciaik minden egyes fázisát. Ezeken végig kellett mennie azért, mert minden egyes próféciaának be kellett teljesednie az életében, hogy Ő lehessen a Krisztus. A bűneinket valakinek el kellett vinni, és a fájdalmainkat, a betegségeinket el kellett szenvednie. Isten Őt erre adta áldozati Bárányának. Ímé az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit – és Ő elhordozta, elvitte a bűnöket. Így tudott Isten kiengesztelődni ezzel a világgal. A világnak ezt meg kell tudnia, és erre a munkára küldött ki minket. A múlt héten a Zsidó 13,20-as verssel zártuk, most onnan folytatjuk. Így szól az Ige:

ZSIDÓ 13,20–21.

20. A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust,

Békesség Istene. Látnod kell, hogy ez az egész megváltás neked békességet hoz, mert Isten a békesség Istene, és ezzel az igen-igen drága megváltói munkával oda tudta adni neked az Ő békességét. Jézus mondta, hogy az én békességemet hagyom néktek. Azt adom néktek, nem úgy adom, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, se ne féljen! Békességben kellene élnünk, hiszen az Istenünket a békesség Istenének hívja az Írás. Isten ezt a békességet is közölte a szívünkben. A világnak a nagyon-nagyon súlyos gondjait és problémáit meg kell tanulnunk hitben kezelni. Odaadni a Főpapunknak, és a Főpapunk kezéből az Atyához kerülnek ezek a könyörgések, és a mi részünk a békesség. Nem tudjuk megváltani a világot!

Olyan helyzetek vannak a világban ma, amelyeket egyedül nem tudunk megoldani, akármennyire is szeretnénk segíteni. Ezért nekünk meg kell tanulni ebben a békességben járni! A békesség Istene, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát. Igenis a juhoknak, nekünk,

a nyájnak, a bárányoknak van egy hatalmas Pásztorunk! Mert a békesség Istene kihozta Őt a halálból, és örök szövetség vére által tette ezt. A szent vér, ami szeplőtelen volt, ami romolhatatlan volt, és Jézus a halálban volt. A sírboltban feküdt. Isten erre a szent vérré tekintett, és a szent vérben az Ő ereje volt jelen, az Isten vére volt a földön, a szent vér által tudta kihozni a juhoknak nagy Pásztorát a halálból.

Ezért nagyon fontos megértenünk, hogy a szent vérnek micsoda ereje van az életünkben, és hogy mit képvisel ma is, fönt a mennyben! Ha hivatkozunk rá, akkor a feltámadás ereje képes munkába állni az életünkben. Mert a szent vér által, az örök szövetség vére által volt képes Isten kihozni az Ő Fiát a halálból. Ezt a Zsidó levélből olvasod ki, 13,20–21 verséből.

ZSIDÓ 13,20–21.

21. Tegyen készségekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az Ő akaratát, azt munkálván bennetek, ami kedves Őelőtte a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön örökké. Ámen.

Miután kijöttünk Vele a halálból, igenis arra kell törekednünk, hogy ezeket a jó cselekedeteket készséggel megcselekedjük! De semmiképpen nem érdemelhetjük ki az üdvösséget jó cselekedetekkel. Ezt látni kell! A jó cselekedeteknek megvan a helye, de először ki kell jönni Jézussal a halálból, mert az örök életet a jó cselekedetekkel nem tudtuk volna elérni. Nem képes senki elérni az örök életét a jó cselekedetekből. Ez nem azt jelenti, hogy miután kiemelt minket a halálból és kihozott minket Ővele, azt mondhatnánk, hogy most már mindent lehet, mert kegyelem alatt vagyunk! Szó sincs róla!

Mert úgy folytatódik, hogy tegyen készségekké titeket minden jóra, hogy azt cselekedjétek, ami kedves Őelőtte. Vannak cselekedetek, amik kedvesek Őelőtte, azokat kell cselekednünk, arra kaptunk egy meghívást. Ezeket kell szem előtt tartani, és törekedni rá. Ő tesz minket készségekké erre, ha együtt járunk Vele. Ő adja a készségeket. Micsoda kincs ez! Például amikor a mai világban a fiatalok érzik ezt a készségeket, hogy nekik ide be kell jönni a gyülekezetbe. Mehettek volna szórakozni is a világba. De ők kaptak erre egy indítást, és egy kegyelmet a szívükbe, így ők készségekké arra, hogy eljöjjenek a gyülekezetbe, épüljenek a kenetben, épüljenek az Igében, mert érzik ezt a hívást, és tudják, hogy Istennek a feladatait, dolgait kell majd megcselekedniük.

Ezt csak akkor tudjuk megtenni, ha az Ige beépül a szívekbe. Ez nagyon nagy kincs, és engedd az Igét magadhoz közel, mert ez a romolhatatlan Ige be van oltva arra, hogy téged felébresszen a királyság kincseire. Ráébredünk arra, mit tett értünk Krisztus, és hogy mi miért vagyunk itt ebben a munkában. Kapunk egy világosságot. Drága Jézusunk feltámadásának ereje minden nap rendelkezésünkre áll, amint hivatkozunk a szent vérré. A feltámadás erejében élhetünk és járhatunk, megújulhatunk, és alkalmazhatjuk a saját életünkre, és a szeretteink életére. Jézus nevében.

Most pedig a Korinthusi levélre lapozunk. Itt az Ige kijelenti ezt a győzelmet a halál felett, amit Jézusunk elvégzett, és vele együtt mi is, és ennek a feltámadásnak és ennek a dicsőséges új életnek egy mozzanatára hívja fel a figyelmünket, mert amikor Jézus feltámadt a halálból, akkor vele együtt mi is feltámadtunk. Nagyon kevesen tudják, hogy a testünk feltámadása is eljön egy napon, amit ilyenkor ünneplünk, amikor Jézus kijött a sírból, az a szellemünk feltámadása. Jézus egyszerre kapta meg a szellemben való megelevenítést a testivel, amikor kijelentette Isten, hogy az én Fiam vagy te, ma szültelek téged. Akkor előjött az új teremtés, de a teste is előjött a sírból.

Mi pedig, amikor új teremtéssé leszünk, akkor a szellemünk újul meg, de a testünknek még meg kell halnia egyszer. Itt élünk a testben, és a testet egy napon le kell vetnünk, ha csak el nem ragadtatunk együtt az Úrral. Az Úr eljövetele közel. Kétezer évvel ezelőtt is leírták, azóta csak közelebb van. Azért akármennyire úgy gondoljuk, hogy az még messze van, azért csak közeledik. Akik várják az Urat, azoknak egy jutalom jár. Egy koronát kapnak, akik várják az Urat. Ezért kell, hogy izgalom legyen a szívünkben amiatt, hogy az Úr eljövetele közel. Amikor az ember ebbe belegondol, akkor tudjátok, hogy van bennünk egy egészséges istenfélelem?

Tudjuk, hogy eljön az a nap, amikor számot kell adni az életünkért. Hogy nem élhetünk úgy, mint a vadszamarak a legelőn, mert eljön az a nap, amikor oda kell állnunk az Úr elé, és mindannyiunknak számot kell adni önmagunkért. Nem a máséért, hiába mutogatunk majd a másakra, hogy ő mit tett, és én csak azért, mert ő is. Ezek nem állnak meg majd a trón előtt. Ezt felejtjük el, és legyen bennünk egy nagyon-nagyon hasznos és egészséges, életre terelő istenfélelem. Tudd, hogy jön a számadás napja! Tehát amikor az elragadtatás, az élők elragadtatása jön, az lesz a Krisztusban meghaltak feltámadása egyben. Ezt nagyon kevesen tudják. De a Korinthusi levél pont ezt közli velünk, hogy amikor Jézus kijött a sírboltból, akkor mi is Ővele együtt feltámadtunk, de azok, akik a Krisztusban a 2000 év során elhunytak, elaludtak, azok még nem támadtak fel *testben*, és mi sem. Mi is a régi testünkben élünk. Ebben a testben, amin könnyen fog a betegség meg a fájdalom, ha hagyjuk. Mert még érzi a fájdalmat, ha megütjük, vagy megvágjuk a bőrünket, bizony az élesen belehatol a húsunkba. Olyan testünk van még, ami ebben a világban él, és porból vétetett, de eljön az a nap, amikor ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, olyan romolhatatlanságba, amelyben ma már Jézus él. Ő azonnal megkapta a megdicsőült testét. De micsoda különbség!

Ezt a részt fogjuk elolvasni. Meg fogjuk benne látni, hogy a Krisztusban elhunytak feltámadnak, és a mi elragadtatásunk, és a halál feletti teljes győzelem kinyilvánítása egy szempillantás műve lesz. Ez a feltámadt Jézusunk első világossága, amit meg kell értenünk. Amint Ő van, úgy vagyunk mi is a világban, csak egy kicsit később történik meg velünk ez a dicsőséges test felöltés. Olvassuk ezt el az Igéből:

1KORINTHUS 15,51–58.

51. Ímé, titkot mondom néktek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltozunk.

Tehát ez olyan dolog, amivel a világ nincs tisztában. Amikor újjászületünk, akkor sem biztos, hogy elsőre ezt átlátjuk. Pál mondja, hogy ez egy olyan dolog, ami titok volt. El volt rejtve, és nektek is meg kell érteni – írja –, mert elrejtett volt. Titkot mondom néktek. Jön az a pillanat, amikor ez meglesz.

52. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólani, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

Itt lesz a Krisztusban elhunytak feltámadása. Ugyanúgy ki fognak jönni a sírból, ahogy Jézus a feltámadása pillanatában kijött. Akkor öltik föl azt a megdicsőült testet majd. Mi pedig – hozzátesszi –, akik akkor még élünk, és hisszük, hogy élő elragadtatásban lesz részünk.

Ha elalszunk, akkor az első csoporthoz kapcsolódunk, és akkor mi kapjuk meg előbb a megdicsőült testünket. Mindenképpen jól állunk a dologban. Hátrány nem ér bennünket, az biztos. Tehát mi, akik élünk – tételezzük fel, hogy ide sorol minket az Úrnak a kegyelme –, mi pedig elváltozunk. A mi testünk is el fog változni, csak nem úgy, hogy meghalunk és eltemetnek

minket, hanem mi egy szempillantásban ezt a romlandó testet valahogy ledobjuk. Pontosán nem tudom, mi történik, mert ezt nem írja. Sokféle elképzelés van, lehet, hogy egyszerűen anyagtalanná válik, és egyszer csak felöltjük a megdicsőült testünket. Egy olyan dicsőséges testünk lesz, mint amilyenben most Jézus Krisztus él. Örökre él. Ez meg van írva az Igében, bőséggel reménykedhetünk benne, hogy ezt egy idő múlva meg fogjuk tapasztalni, hogy milyen csodálatos abban a testben lenni.

1KORINTHUS 15,51–58.

53. Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára.

Ez a romlandó test nem képes felmenni a mennybe és az Úr színe elé állni, mert az Úr szeretetének fénye, a szeretetének tüze fölemésztené. A testünk nem a menny számára van megtervezve, hanem a földi életre. Porból vétetett.

Szükséges, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltön magára. A megdicsőült test halhatatlan lesz. Át tud menni a falakon, ha eszel, jól van, ha nem eszel, negyven nap múlva sem látod kárát. Negyven nap böjt után már el kell kezdeni enni egy kicsit, ha az ember ebben a testben lakik. A romolhatatlan testünk nincs kiszolgáltatva a fizikai világ felé. Egy szempillantás alatt tudunk helyet változtatni, ahol a gondolataink akarják, hogy legyünk, ott vagyunk a következő pillanatban. Az elme és a szellem uralja majd ezt a testet, és irányítja. Ez egy gyönyörű dolog lesz, és az örökkévalóságban ebben a testben leszünk majd, amiről most itt ír.

54. Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz Ige, mely meg van írva: Elnyeletett a halál a győzelemben.

Látod, hogy nem minden Ige teljesült még be? Meg vannak írva, de vannak még prófétálások, amelyek még nem teljesültek be. A halál törvénye nem uralkodik akkor már fölöttünk. Jézus legyőzte a halált, de van egy fáziskésleltetés, hogy nekünk még a testünkben vagy meg kell halnunk, vagy el kell ragadtatnunk. Amikor ez megtörténik, akkor lesz legyőzve a halál örökre. Addig az Ige azt írja, hogy a szentek elalszanak. Nem is igazán meghalunk mi, hanem elalszunk, és várjuk azt az órát, amikor a dicsőséges feltámadásunk, felmagasztalásunk, felemeltetésünk lesz. Ez az elragadtatás pillanata. Ugyanolyan dicsőséges testet öltünk majd magunkra, mint amelyben most az Úr Jézus Krisztus van már.

Tudsz-e ennek örvendezni? Látod-e ezt? Ha ezt látod, akkor egy pezsgés indul meg belül, hogy ez a nyomorult kis test, amiben most élünk, ez csak egy ideig való. Helyette egy sokkal jobb jön. Nem lesz több súlyfelesleg. Nem lesznek ráncok. Nem lesz az, ahogy Joyce Meyer mondta, hogy minden lejjebb van. Minden a helyén lesz. A hajunk is, az összes dolog a helyére kerül. Jön ez az idő, csak hogy tudd, Jézus nevében, és ezt ünnepeljük! A halál elnyeletett a győzelemben. Jézus legyőzte a halált, és ez egy végső győzelem, de még nem valósult meg teljesen az életünkben.

55. Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?

Jézus kijött a halálból. Mi is kijövünk egy napon! Azt hitte a pokol, hogy elnyelte Jézust örökre, amikor megkaparintotta, hogy örökre ott marad Jézus, mert az összes bűn rajta volt. A világ minden bűnét Jézus magára vállalta, magára vette a bűn természetét, a világ minden bűne rajta volt. A sátán annyira ostoba volt, azt hitte, hogy ott tudja tartani örökre, és győzedelmeskedik

fölötte. De nagyon rosszul látta ezt a helyzetet, mert nem így lett. Isten szólt, és feltámasztotta a Fiát a halálból a harmadnapon. Bizony a sátán és az egész démonikus sereg ott megszegyenült, mert többé sem a bűn fölött nem uralkodhatott az életünkben, sem Jézust nem tudta fogságban tartani. Mindent elvesztett a kezéből. Elvesztette a fegyvereit, elvesztette a hatalmát, nagyon pórul járt. Ezt tudnod kel!

Halál, hol a te fullánkod? Nincs többé. Pokol hol a te diadalmad? Ha te a Jézus Krisztusban elfogadod ezt a megváltást, bekerülsz az Ő testébe, és a pokol nem vesz rajtad többé hatalmat, a halál többé nem uralkodik, nem vesz diadalmat. Mentés vagy tőle. Szabadon élhetsz, nincs halálfélelem egy keresztényben, Jézus meghalt helyettünk és értünk. Elszenvedte ezt. A haláltusát Ő vívta meg értünk, amikor vért verítékezett. Amikor a bűnök rákerültek, akkor Ő ezt a haláltusát megvívta értünk.

Egy keresztény nem meghal, hanem átalszik, áttemeli az Úr. Észre se vesszük, amikor ez megtörténik. A beszámolókból van jelentés, hogy egyszerűen azt a pillanatot fogjuk csak föl, amikor kívül vagyunk, és látjuk, hogy a testünk funkció nélküli, élettelen. De nincs haláltusa, és nincs rossz érzés, amikor kikerülünk a testünkből, mert ezt a fullánkot és ezt a diadalmat Jézus elrendezte.

Tudsz-e hálát adni? Ez el van végezve, örökre. Mi, keresztények, valóban mások vagyunk, mert mi nem félünk a haláltól! Sőt, ha felnövekszel ebben a kijelentéssorban, hogy mit kaptál Krisztusban, akkor igazi izgalom tölt el, ha arra gondolsz, hogy majd eljön az a perc, amikor innen kiemeltetsz a maga idejében, és elindul a felfedése annak a birodalomnak, aminek örökostársai vagyunk. Az gyönyörű lesz! Amikor oda beemeltetünk, és szemtől szemben állhatunk Jézussal és a szereteteinkkel, akik már odaát vannak! Az lenyűgözően csodaszép birodalom, ami odaát van, annak örök lakosa leszel, és ez mind el van neked készítve előre. Nincs mitől félni, ha valaki a halállal kell, hogy szembesüljön! Ezért írja: halál, hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmad? Figyeljétek tovább:

1KORINTHUS 15,51–58.

56. A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a törvény.

Úgy tudja az embert a halál megragadni, hogyha a bűnnel valamilyen formában közösségbe kerül, mert a bűn a fullánk ahhoz, hogy a halál jöhessen. Itt van leírva. De felettünk már nem uralkodik a bűn, ugye? Nagy dolog, amikor ezt megértjük. A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. Mivel Jézus Krisztus betöltötte a törvényt, és minket megváltott a törvénytől és a törvény átkától, ezért a halál, a bűn és a törvény hatalma alól kiemelt minket. Ezért mondja, hogy nincs fullánkja. Nincs többé fullánkja a halálnak, mert a bűn eltöröltetett az életünkben, és egy új életet kaptunk. Itt van, amit megeselekedett értünk:

57. De hála az Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Minden felett győzelmet adott nekünk, nézd meg! A győzelmet adja nekünk az Isten a mi Urunk Jézus Krisztus által. A kimenekedés a Jézus Krisztus által van. Nincs máshogy. A Jézus Krisztus által van ez a kimenekedésünk, ez az új élet, ez a megdicsőült élet. A felmagasztalt élet, hogy uralkodni tudsz a bűn felett, hogy uralkodni tudsz a halál felett. A halál nem jöhet érted, ha te azt mondod, hogy maradni akarsz. Vissza kell mennie a helyére oda, ahonnan jött, a pokolba. Oda téged már nem vihet le. Uralkodhatsz felette, mert egy diadalmat ad neked az Úr, egy győzelmet ad neked ezek felett. Tudd, hogy ura van a bűnnek és a halálnak. Uralkodsz a Jézusban ezek felett, teljes hatalommal vagy felettük.

Az Úr időzítését kell szólni az életünkre! Nem akarunk itt maradni örökre, mert tudjuk, hogy odaát jobb. De a részünket még el kell végeznünk! Az Úr tökéletes időzítését kell szólni az életünkre. Ezt kezd el prófétálni ma, ne várj! Minden nap prófétáld meg Isten tökéletes akaratát az életedre! Addig maradok, amíg az Úr rendelése be nem teljesedik, és akkor puszi nektek, én megyek! Nincs mitől félnünk! Betöltjük a küldetésünket, és megyünk. Ahogy tudta Pál és Péter is – mert megjelentetett nekik, hogy közel van az elköltözés ideje –, egy keresztény, aki közel jár az Úrhoz, pontosan tudja, hogyha az ő sátorházának letétele közel van. Tudja, és nem fél. Legyen bennetek egy másféle látás, mert amíg féltek, addig az ördög meg tud fogni benneteket! De ha ez a félelem nincs bennünk – a haláltól például –, akkor nem tud mivel sakkban tartani.

Mennyivel jobb félelmek nélkül élni! Mondjátok meg nekem, mennyivel jobb félelmek nélkül élni? Melyiket választjuk, ha félünk állandóan, vagy ha szabadok vagyunk? Ez nem kérdés! Az egy borzasztóan szörnyűséges dolog, amikor egy keresztény retteg állandóan, hogy mi történik holnap. Ha a „legrosszabb” történik, akkor minket óriási nyereség ért! Attól függ, honnan nézzük! Mi tudjuk, hogy hova megyünk, és nincs bennünk ez a félelem. Hála az Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.

1KORINTHUS 15,51–58.

58. Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Most kaptok egy infúziót még, egy bölcsességet. Miután ezeket megértettétek, erősen álljatok, amiben csak vagytok, mozdíthatatlanul legyetek! Próbálnak lökdösni jobbról, balról, néha tusakodás van, az ellenség akar lökdösni minket, hogy ne maradjunk a helyünkön. Itt le van írva. Legyél mozdíthatatlan akkor! Állj a helyedre, kösziklaként állj meg! Erősen állj az Úrban, és buzgó legyél mellette! Igenis vedd észre, hogy mi a feladatod az Úrért, és abban buzgó legyél! Ne mondd azt, hogy majd más elvégzi, és nekem ez nem fontos. Ami az Úrnak fontos, az legyen neked is! Legyél buzgó benne, érezd, hogy részed van benne! Vedd ki a munkából a részed! Éltető erővel fog visszafordulni hozzád, ha valamit teszel az Úrért, és buzgólkodni kell az Úrnak dolgában.

Nemcsak úgy vagyunk itt a világon. Az Úr számít ránk. Ezt érezteti is veled, ne hárítsd el magadtól ezt az érzést! Az Úr számít ránk! Keresd Őt szorgalmasan, és ha nem találtál még semmit, hogy mit tegyél az Úrért, akkor gyere be a gyülekezetbe, mert itt az a világosság, ami majd árad az igehirdetésben és az egymással való közösségben, meg fogja világítani, hogy hol tudod elkezdni. Valamit tegyél az Úrért! Végtelen egyszerűen be lehet csúszni olajban a helyünkre, ha járunk a gyülekezetbe! Ha nem, akkor nem könnyű.

Tehát ez a buzgólkodás az Úrnak mindenkor. Miért kell ezt a buzgóságot nagyon őrizni? Hogy meg ne lankadjunk! Tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban. Óriási jutalmak jönnek, és ezeket csak itt tudjuk megszerezni. Odaát már nem lesz lehetőségünk arra, hogy bebizonyítsuk a hűségünket az Úrnak. Az Igéhez való hűségemet. Igenis hiszem, akármilyen körülmények közé vagyok beszorítva, hiszem, hogy az Ige az igazság! Ezt odaát már nem lesz lehetőségünk bizonyítani az Úrnak. Erre csak itt van lehetőségünk. Itt tudjuk megmutatni, hogy hisszük az Igét, hogy szeretjük az Urat, és odaadjuk magunkat az imádságra, és megmutatjuk, hogy hitben tudunk maradni, és nem látásban.

Odaát már minden nyilvánvaló lesz, és nem lesznek hitpróbák. Minden sokkal szebb és könnyebb lesz az Úr virágoskertjében. Most kell megmutatni a hithűségünket, az odaszántságunkat, hogy buzgók vagyunk az Úr dolgában. Hogy odatesszük magunkat, és tudjuk, hogy

ennek óriási jutalma lesz az Úrtól, mert nem hiábavaló ez a munka. Ezért vagyunk itt. Ez nem hiábavaló, és ha az ember ezt tudja, akkor egész más a hozzáállása mindenhez.

Olyan örömet tud adni az Úr abban, amiben vagy, még ha szorongatások közepette is vagy, amit nem ismer a világ, és fogalma sincs, hogy mi tart téged így életben, és mi adja az örömet neked? Honnan van ez a lelkesedés benned? Ahogy Mózes látta azt a jutalmat, ami várta, és el tudott hagyni mindent. Az Egyiptom gazdagságát, a fáraó családját, az ellátást, és mindent, ami azzal járt, az elismerést, a kiemelést, a felmagasztalást, mindent el tudott engedni, mert látta, hogy az Úrnak terve, célja van vele, és azt be kell töltenie. Mindent el tudott engedni. Ez nagyon nagy kincs, amikor megtanulunk így fókuszálni.

Meg kell néha vizsgálni magunkat, hogy milyen indítékokkal, és mit teszünk, és ott vagyunk-e ebben a buzgóságban az Úrnál? Ha nem, akkor gyere ki evangelizálni, és nézd meg, hogy hogyan ragad ez a tűz! Ez olyan ragadás, amikor látod az elveszettek szemében azt a szikrát, és az első könnyecseppet, ami kifolyik a szemükből, mert megértették, hogy őket az Úr szereti. Az az öröm egész nap éltetni fog téged! Ahhoz nincs hasonló. Akkor már nem keltél fel hiába. Vegyél részt ezekben a munkákban, még akkor is, ha úgy látod is, hogy nincs jelentősége, hogy ott vagy, vagy sem! Olyan mindegy, kinek számít?

Igenis számít! Minden kicsi számít az Úrnak, és nekünk is. Tehát ennek meg kell hoznia a tüzet bennünk újra. Ha elvesztettük valahol ezt a szikrát, az első szerelem tüzét, akkor beleolvasva ebbe a pár verssorba – ezért jött ma ez elő. Ahogy a feltámadt Úr Jézus teste, úgy lesz a miénk is, és amíg ezt meg nem látjuk, addig tudjuk, hogy ez így igaz. Addig buzgók maradunk az Úr dolgában, és tudjuk, hogy ezek a gonosz erők, mint a pokol, a halál és a bűn nem uralkodnak felettünk. Szabadok vagyunk tőle, a Jézus nevében! Micsoda gyönyörű élet ez, amire az Úr minket elhívott! Ámen? Ez hoz egy örömfolyamot bennünk, ha végiggondoljuk.

Még egy gondolatot szeretnék mondani nektek a drága Jézus feltámadása utáni időszakokkal kapcsolatban. A feltámadt Jézus körül van minden gondolatunk, úgyhogy ezt fogom ma folytatni, a 15. fejezet elejére megyünk most, ahol Pál lenyűgözően mondja el, hogy Jézus a feltámadása után megjelent a tanítványoknak.

Jézusnak ma is hatalmában áll, hogy bármelyikünknek megjelenjen, ha úgy látja, hogy erre szükségünk van, hogy kapjunk egy kis erősítést, vagy egy látást, egy figyelmeztetést, egy vezetést. Hatalmában áll. Ezt megtette akkor is. Jézus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. De ezeket nem keressük, mert ha keressük, akkor bajba is kerülhetünk a szellemi birodalomban! Ám ha neki úgy tetszik, akkor meglátogathat minket álomban, jelenésben, vagy angyalokat küldhet hozzánk azért, hogy jobban tisztában legyünk a szellemi dolgokkal.

Jézus órák hosszat ült Hagin ágya mellett, és tanította őt, olvashattuk a könyveiben. Az Úrnak hatalmában áll ez, és valljuk be őszintén, hogy a szívünk mélyén van egy vágy erre, hogy az Úr adjon nekünk ilyen időről időre. Hányan láttátok már az Úr Jézust? A feltámadt Jézust? Akik még nem láttátok, most legyetek kicsit irigyek! Szent irigységgel irigykedjétek, hogy én leszek a következő, mert én is akarom látni az Urat! Szeretném, ha megjelenne nekem, ha szót hallanék a szájából! Nézzétek meg, mit mond itt Pál az Úr Jézusról:

1KORINTHUS 15,1–8.

- 1. Eszetekbe juttatom továbbá, atyámfiai, az Evangéliumot, melyet hirdettem néktek, melyet be is fogadtatok, melyben állotok is,**
- 2. Amely által üdvözültök is, ha megőrzitek, aminémű beszéddel hirdettem néktek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké.**

Az Evangélium által van az üdvösség, nem lehet másként.

1KORINTHUS 15,1–8.

3. Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;

Pál azt mondta, hogy ezt én az Úrtól kaptam, és azért merem elétek tárni, mert tudom, hogy ez tiszta forrás. Az Úrtól vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Ugye, ez a húsvét üzenete, hogy meghalt értünk?

4. És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;

És eltemettetett – akkor minden reménynek vége volt. Az apostolok azt mondták, hogy akkor most vége minden reménységnek. A drága Urunkat levették a keresztről és eltemették, akkor nincs tovább! Gondolták, hogy visszamennek halászni, mert ahhoz értenek. Semmi reménységük nem maradt, amikor Ő eltemettetett. Vannak ilyen helyzetek az életünkben, amikor azt látjuk, hogy nincs többé kiút és remény. Hogy lesz most itt megoldás? Ilyen helyen voltak, amikor Jézusukat eltemették.

De folytatja, hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint. Vagyis a mi Jézusunk nem csak a sírboltban feküdt három napot, hanem a harmadik napon előjött a halálból. A halál nem tarthatta fogva örökre. Utána megjelent, és sorolja Pál, hogy a feltámadt Jézus kiknek jelent meg a negyven nap alatt, míg itt volt a földön.

5. És hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek;

Megjelent Kéfásnak, és ő Péter, aki sajnos háromszor is megtagadta Jézust, amikor nagyon szorult a hurok. Érezte, hogy baj van, és nem merte felvállalni, hogy ő Jézust ismeri, és sőt Jézus tanítványa. Jézus meg is prófétálta, hogy ez így lesz, hogy háromszor is megtagadja Őt. Ezért Jézus először hozzá ment, hogy őt helyreállítsa. Képzeld el, amikor keservesen sírva fakadt, miután harmadszor tagadta meg Jézust! Tudta, hogy valamit nagyon rosszul csinált.

Abban a pillanatban tudjuk, ha valamit elvettünk, nem kell, hogy valaki megmondja nekünk. Keservesen sírva fakadt, képzeld el! Jézus hátranézett és azt mondta, hogy ugye megmondtam, Péter, hogy így lesz! De nem hagyta őt ebben a kárhozatban. Képzeljétek utána el Péter lelkét, aki látta a keresztre feszítést, aztán látta a temetést, és nem tudta, hogy Jézus feltámadt. Hallotta a híret az asszonyoktól, akik mentek, hogy bebalzsamozzák Jézus testét, de nem hitte el. Nem hitte el, hogy az Úr feltámadt, ezt nem tudta befogni az értelmével. Ezért Jézusnak első dolga volt, hogy Péternek megjelenjen, és helyreállítsa őt.

Micsoda szerető szíve van az Urunknak! Nem hagyta Pétert ebben a kárhozatban, hogy gyötrődjön, hanem igenis fontos volt az Úr Jézusnak, hogy helyreállítsa Pétert, hiszen az elhívása benne volt. Péternek feladata volt, apostoli feladatai voltak, és az Úrnak befektetése volt benne. Három és fél évig Jézussal járhatott minden nap, és úgy tűnt, hogy ennek most itt vége, mert megtagadta az Úr Jézust. Ezért az Úr először neki jelent meg.

Tudod-e, hogy egy nagyon kegyelmes Istenünk van? Nagyon fontos neki, hogy a szívedben érezd, hogy Ő szeret téged, és nem kárhoztat. Ezért háromszor kérdezte meg Pétert, hogy Péter, szeretsz-e engem? Azt akarta, hogy háromszor vallja ezt meg. Helyreállítás volt ez. És újra kérdezte, hogy Péter szeretsz-e engem? Az Úr nem volt süket, amikor először mondta Péter, hogy szeretlek. Harmadszor is megkérdezte, hogy Péter szeretsz-e engem? Mind a három kérdés arról szólt, hogy tudd meg, Péter, én tudom, hogy te szeretsz engem, csak hallani akartam

a szádból. Mert háromszor tagadtál meg engem, és ez nem számíttatik be neked, számítok rád. Számítok a szolgálataidra. Számítok rá, hogy elvégzed, ami neked meg van adva az én kegyelmemből. Péter, mondd ki, hogy szeretsz engem! Helyreállítás volt.

Ez volt az első jelenése Jézusnak. Megjelent Kéfásnak, azután a tizenkettőnek. Jézus elment a tizenkettőhöz, akik be voltak zárkózva, mert féltek és remegtek, hogy ami történt a Jézusokkal, az majd velük is így történik. Az életüket féltették, és remegtek, és tele voltak félelemmel, ezért bezárkóztak. Jézus megjelent nekik, a bezárt ajtókon keresztül jött be. Megjelent nekik, és közölte velük, hogy feltámadtam a halálból! A tizenkét tanítvány is alig-alig akarta ezt elhinni, addig nem is hitték, amíg Jézus nem jelent meg nekik. Sem az asszonyoknak nem hittek, sem a két tanítványnak, akik a híret hozták, hogy láttuk Jézust az Emmauszba vezető úton, beszélgetett velünk, és betért hozzánk. Azoknak sem hittek. Nem hittek!

Úgyhogy ezek a tanítványok nem voltak olyan nagy hithősök addig, amíg Jézus rájuk nem lehelte a Szent Szellemet. Mi is csak a Szent Szellem által tudunk dicsőséges szolgálatokba kezdeni félelem nélkül. Addig ők is remegtek és féltek, amíg azt nem mondta Jézus, hogy vegyétek a Szent Szellemet! Ahogy az Atya küldött engem, én is úgy küldelek titeket a szolgálatba. Nem hiába mondta Jézus, hogy várakozzatok, amíg nem vesztek Szellemet. Vesztek erőt a magasból, minekutána a Szellem eljön rátok, és akkor lesz más minden. Mert akkor már nem a félelem szelleme lesz bennetek, hanem az erő, szeretet, és a józanság szelleme, és avval már kimehettek szolgálni. Akkor már legyőztétek e világot.

Tehát a tanítványok féltek, ezért bezárkóztak, amikor Jézus megjelent nekik többször is. Amikor először megjelent, akkor nem volt ott velük Tamás, a kételkedő. Amikor a tanítványok elújságolták Tamásnak, hogy itt volt Jézus, akkor azt mondta, hogy nem hiszem el. Nem hiszem el, hacsak a kezemet be nem tehetem a tenyerébe, a szögnek a helyére! Ha oda be nem tehetem az ujjamat, és ha be nem tehetem az öklömet az Ő oldalába, abba a sebbe, akkor nem hiszem el!

Jézusnak nem kellett több, megjelent Tamásnak is. Gondja volt rá, hogy őt is helyreállítsa. Látjátok, hogy helyreállításon dolgozik az Úr az életünkben? Ha hitetlenség akar téged támadni, vagy a hitetlenség akar téged kikérni, gondja lesz a Szent Szellemnek, hogy helyreállítson. Jézus újra megjelent, amikor bezárkóztak a szobában. Újra megjelent, amikor minden ajtó be volt zárva, és innen már Tamásról szólt a történet. Tamás, gyere ide, és tedd a te ujjadat a tenyerembe – mondta Jézus. Tedd oda, és nézd meg, hogy én vagyok! Tedd a te öklödet az oldalamba – mondta Jézus – és többé ne légy hitetlen, hanem hívő!

Ezek a tanítványok ilyen félelemben, és ilyen hitetlenségben éltek! Jézus hozzáteszi, hogy azok az igazán boldogok, akik nem látnak engem így, ahogy te, Tamás, és mégis hisznek. Nekünk nem adatott meg, hogy láthassuk, és mégis hiszünk, úgyhogy tudjátok meg, az Úr szemében kiemelt helyen vagytok ti, akik így hisztek! Mert az Úr kiváltságos helyeket ad nekünk. Kinek így, kinek úgy jeleníti meg magát. De az biztos, hogy téged is megnyert magának, mert itt vagy és hiszel, és meggyőződésed, hogy a Jézus él. Hiszed, hogy él, egyszerűen tudod, valahogy téged is meggyőzött az Úr. Nem teheted be az ujjadat az oldalába, te ezt nem kívántad, mert enélkül is hittél. De nézd meg, az Úr milyen szélsőségekig hajlandó elmenni velünk és a tanítványokkal, hogy meggyőzzön minket! Ez az Úrnak egy tulajdonsága.

Ez volt Tamás helyreállítása. Utána újra megjelent a tanítványoknak, az volt a harmadik alkalom. Amikor nem volt mit enniük, azt mondta Péter: elmegyek halászni, mert ehhez értek. Az Úr Jézus sehohol. Egész éjszaka halásztak, és nem fogtak semmit. Ilyen már volt régebben is, amikor nem fogtak semmit. Volt már csodálatos halfogás. De most másként történt. Egész éjjel

nem fogtak semmit, és egyszer csak megpillantják pirkadatkor, hogy valaki áll a parton, és azt kérdezi, hogy van-e valami enivalótok? Egész éjszaka nem fogtak semmit, egy haluk sincsen. Aztán Jézus – mert Ő volt – azt mondja nekik, hogy rossz helyen engedtetek le a hálót! Engedjétek le a hajónak a jobboldala felől, és ott lesznek halak. Ahogy ezt megtették, a tó összes hala odasereglett, és kifoghatták. Óriási nagy halakat fogtak. Képzeljétek el, hogy abban a pillanatban, amikor ezt a fogást bevették a hajóba, tudták, hogy Jézus áll a parton.

Amikor jönnek az áldások az életünkre, akkor azért ráeszmélünk, hogy ezt csak Jézus tehette, mert máshogy nem lehetséges. Ez a Jézus Krisztus. Péter is ráeszmélt, hogy ez az Úr, levetette a felsőruháját, és teljes erejéből Jézus felé úszott. Nem voltak messze a parttól, azt írja az Ige. Mikor odaért a partra, Jézus azt kérdezte tőle, hogy ettetek-e valamit? Éhesek vagytok-e? A gondviselésnek ez az Istene. Az a Jézus, aki a megdicsőült testében a tanítványokra gondol. Ettetek-e már valamit? Egész éjszaka kint voltak, semmit nem fogtak, nem ettek.

Akkor látják a tanítványok, hogy Jézus a parázon halat sütött nekik. A megdicsőült Jézus, ebben a feltámadt testében, alázattal a tanítványai felé, parázon sütött nekik halat és kenyeret. És meghívja őket, hogy gyertek, egyetek! Ez is a megdicsőült testének egyik megjelenési formája volt. Ekkor jelent meg harmadszor a tanítványoknak.

Ebben egy nagyon nagy üzenet van. Egyrészt, hogy a hálókat ott kell leengedni, ahol a Szellem mutatja. De még ennél több is van benne. Van a fizikai világban az áldásunk, amikor bőséggel kifogjuk a halakat, van egy ilyen természeti ellátása az Úrnak. És van egy természetfeletti is. Azokat a halakat ki fogta ki, amit Jézus sütött, amíg ők bent a tóban voltak? Ott Jézus sütötte a halat és a kenyeret. Megmutatta a tanítványoknak, hogy ezentúl egy természetfeletti gondviselésben lesz részetek. Nem kell kimenni és halászni minden nap, mert meglesz az élelmetek, ha rám tekintetek, mert a parázon mindig ott lesz a hal és a kenyér, mert én vagyok a gondviselés Istene az életetekben. Tedd föl a kezedet, és köszönd meg Neki, a Jézus nevében! Ott lesz a kenyér és a hal a parázon, a tűzön, és meg fogja hívni az Úr az éhezőket, hogy gyere, ebédelj velem! Gyere és vacsorálg velem! A gondviselése ott lesz feletted. Ebben hatalmas üzenete van az Úrnak!

Így visszamegyünk tehát az Ő jelenéseire. Ezek voltak azok az esetek, amikor megjelent a tanítványoknak. De nem csak a tanítványoknak, hanem utána megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre.

1KORINTHUS 15,1–8.

6. Azután megjelent több mint ötszáz atyafinak egyszerre, kik közül a legtöbben mind máig élnek, némelyek azonban el is aludtak;

Ötszáz embernek megjelent egyszerre. Képzeljétek el azt a tömeget, ötszázat egyszerre, és Jézus megjelenik! Volt ott ámulat és bámulat és álméklődés. Az élő Jézus, a feltámadt Jézus, a megdicsőült Jézus megjelent több mint ötszáz embernek egyszerre. Képzeljétek el, ez az ötszáz ember, aki látta Jézust és bizonyosságot kapott, hogy Ő feltámadt és él! Meghalt ugyan, de nem maradt a halálban, él, láttuk! Ötszáz hírnöke volt Jézusnak ekkor. Láttuk a feltámadt Jézust! – és vitték a híret.

Tudjátok-e, hogy hányan váraoztak a felsőházban? Százhuszan voltak. A négyszáz – kérdeznénk – hol maradt? Nekik fontosabb dolgaik akadtak. Úgyhogy ne legyetek elkeseredve, ha kimentek evangelizálni, és meglátatja magát a Szent Szellem a gyönyörű jelekben, csodákban, aztán amikor kijelentet, hogy jövő héten várlak benneteket gyülekezetbe, akkor a „négyszáz” hol marad! A felsőházban sem volt ott mind az ötszáz. Százhuszan voltak, akik ott összegyűltek, nap mint nap ott maradtak, és váraoztak úgy, ahogy az Úr meghagyta.

De a java része talált magának más elfoglaltságot. Ilyen a világ, van fontosabb dolguk is. Az Úr pedig azokat töltötte be Szent Szellemmel, akik ott maradtak! Az Úr mindig azokkal dolgozik, akik rendelkezésre állnak. Most nagyon húzd ki magadat, mert itt vagy, és neked tudott az Úr ma világosságot hozni. A többi hol marad? Akik nem tudtak jönni, azokat ellátja majd máskor világossággal. Az Úr mindig annak adja oda a világosságot, aki rá tudja szánni az időt, hogy ott van, és befogadja azt. Itt ötszáz embernek jelent meg, és a felsőházban mégsem tolongtak ötszázan. Az Úr azt mondta: rendben! – és a százhuszat töltötte be a pünkösöd napján!

Aztán újabb megjelenései voltak az Úrnak.

1KORINTHUS 15,1–8.

7. Azután megjelent Jakabnak, azután mind az apostoloknak,

8. Legutolszor pedig mindenek között, mint egy köteles ideje után születettnek, nekem is megjelent.

Legutoljára, mint egy idétlennek [idő előtt születettnek], nekem is megjelent – mondja Pál. Ezt azért mondja, mert üldözte a keresztényeket. Ő igazi megbánásban, odaszánásban és alázatban tudott maradni mindvégig, bár az Úr nagyon magas helyre emelte. Mert az Újszövetségnek egy nagyon nagy részét általa jelentette ki, de Pál tudta, hogy ez csak az Úr kegyelme felette. Többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de az nem én voltam, hanem az Úrnak velem való kegyelme, mert megkegyelmezett nekem.

Titeket is kegyelemből használ az Úr. Nem azért, mert már annyira magasan lennénk, a többitől ötszáz kilométerre följebb. Nem, ezt felejtjük el! Pál azt mondja, hogy nekem, mint egy idétlennek. Úgyhogy vegyünk magunkra mindig alázatot, és akkor lehet, hogy hamarabb megjelenik az Úr nekünk. Az Úr szereti az alázatot. Az Úr nagyon szereti, amikor alázatosak vagyunk, és ha a másikat többre tartjuk, mint magunkat. Ha így cselekszünk, akkor több kegyelmet kapunk. Azt mondanom sem kell, hogy minden kegyelemből van a királyságban, ugye? Minden! Szeretnénk befogni mindent? Szeretnénk. Ahhoz alázat kell, és ezt az alázatot csak tőle tudjuk tanulni.

A drága Úr Jézus Krisztusunk a megdicsőült testében megjelent itt a földön negyven napon keresztül. Ezekről olvashatunk mind a négy evangéliumban. Kérlek benneteket, hogy jövő hétre olvassátok át ezt a pár fejezetet! Némelyik könyv csak egy pár szóval említi, János evangéliuma két fejezetben szól róla, de mindegyik írásból fogtok valamit venni, ami nincs megemlítve a másikban. Olvassátok ezt el, tegyétek meg jövő vasárnapig!

Jövő vasárnap itt a Márk evangéliummal fogjuk kezdeni, amikor az asszonyok a sírbolthoz mentek, és nem találták az Úr Jézus Krisztus testét. Az angyalok vitték hírül nekik, hogy feltámadott. Miért kerestek a holtak között az élőt? Ezt fogjuk majd megnézni. Ugyanis ezek a megdicsőült testében való megjelenései Jézusnak a legközelebb visznek minket ahhoz, ahol ma állunk a Krisztusban, hogy Ő feltámadt. Ezek betekintések, bepillantások az Ő gondviseléséről, az Ő helyreállításáról, az Ő szeretetéről, az Ő irgalmáról. Ezek közelebb fognak vinni minket az Ő mai szolgálatához, hogy mint Főpap könyörög érettünk, és vár minket, várja, hogy betöltsük a hívásunkat. Természetfeletti ellátásokat ad nekünk.

Jövő héten megnézzük, ahogy a János evangéliumban Máriához szól, hogy ne érints engem, mert még nem mentem fel az én Atyámhoz! Még nem mutatta be a véráldozatát. Nem lehetett a halandó testnek, a bűnben levő testnek Őt érinteni, mert Neki szolgálata volt. Ezek a momentumok, ezek a nagyon fontos mozzanatok hoznak majd minket még közelebb a feltámadt Krisztushoz, akiről még jövő héten is szólunk. Mindaddig ezekben időzünk – mert Krisztus feltámadt –, amíg el nem jön a pünkösöd napja, és be nem tölti a Szent Szellem az egész házat. Ámen.

Az hamarosan jön, már most készülünk rá, addig így fogunk időzni a feltámadt Krisztussal. Hányan szeretnétek a feltámadt Krisztust meglátani? Mondd neki: Uram, szeretnék látni, jelenj meg nekem! Kérd meg Őt! Adj nekem látásokat, adj nekem jelenéseket, adj nekem éjjeli álmokat, adj nekem nappali kijelentéseket! Jelenj meg nekem a drága kegyelmedből! A drága kegyelmedből jelenj meg nekem! A Jézus nevében.

Úgy, ahogy ezt az apostolokkal is megtette, és Ő nem személyválogató. Mi is szolgáljuk Őt, mi is meggazdagodnánk egy ilyen jelenéssel. Mondjad Neki, hogy Uram, én gazdagodni szeretnék azzal, hogy Te megjelenesz nekem! Állítsd be a hitedet arra, hogy Ő bármelyik pillanatban meglátogathat téged! A Jézus nevében. Legyél elváró hitben, és legyél izgalomban, hogy ez veled is megtörténhet! Ezért időzünk annyit ezzel, hogy a feltámadt Jézus meglátogasson minket, hogy a Szent Szellem láttassa Őt mivelünk, hogy gyönyörködhessünk benne, hogy szót hallhassunk a szájából.

Ez veled is megtörténhet. Nem vagy kevesebb az Ő királyságában, mint azok, akiknek megjelent. Legyél elvárással, legyél hittel, legyél elváró hittel, és meg fogsz gazdagodni az által, hogy látod Őt. Akard Őt, kívánd Őt! A szerelmesek kívánják egymást? Ó, de mennyire! Ő a szerelmes. Ő a vőlegény, és mi a menyasszony. Tudod, hogy milyen kedves neki, amikor kifejezed a vágyódásodat iránta? Úgyhogy ne fogd magad vissza! Itt nem kell visszafognod magad a drága Úr Jézus Krisztussal való szerelmes együttlétekből. A közlésekben, a kijelentésekben. Bevisz a kertjébe, bevisz a borozó házába. Kijelentéseket hoz neked.

A szerelmeseknek van egy tulajdonsága, hogy szeretnek elrejtőzni: a másik vajon keres-e majd engem? Látni, hogy vágyódik utánunk, az örömet okoz, ugye? Az Úr ugyanígy van, hogy elrejtőzik, és ha nem keresed, akkor továbbra is elrejtőzik. De ha vágyódsz rá, és kívánod, akarod ezt, és hittel ráállsz, akkor ezek jönni fognak. Ha azt mondod: „Uram, ezek a jelenések, a Te megjelenéseid, a Te közléseid, a Te látogatásaid, ezek az én szívem vágya, én kívánom ezt!” – akkor ezek jönni fognak, mert van igei alapja. És így közelebb fogsz kerülni az Úrhoz, és fel fog lángolni az a szikra, ami ott van a szíveden. Mindannyiunk szívében ott van a szikra, csak fel kell a lángot ébreszteni.

Majd ezen dolgozunk a következő hetekben még, ahogy Jézus megjelenik és tanít minket, és mi jobban és jobban fogunk vágyódni utána. Hányan szeretnénk ezt? Most fejezd ki a hitedet itt, az Ő jelenlétében: Uram, jelenj meg nekem!

Miért is ne? Ha nem is vágyódsz, akkor soha nem fog megtörténni. De ha vágyódsz rá, akkor egy nap meg fogja tenni a szíved kérését, mert neki öröme van abban, amikor ki tudja jelenteni magát. Ez a Szent Szellem hivatala, hogy kijelentse nekünk a Jézust, hogy megjelentse nekünk, hogy megjelentse az Ő gondolatait, hogy megjelentse a szándékait. Vágyódj utána, és gazdagabb leszel! Ha gazdagabb leszel az Ő ismeretében, akkor vagy előbbre minden helyzetben.

A legnagyobb kincsünk az életben az Úr ismerete. Nem csak betűből lehet Őt megismerni, hanem abból is, amikor az Úr megengedi, hogy személyesebb, szorosabb összefonódásban legyél vele, mint addig valaha. A gyönyörűséges Úr Jézus-pillantása lenyűgöző. Amikor a szemed meglátja Őt, és az Ő szeretettenger-szemét, szeretet folyamok jönnek a szeméből. Azt mondja neked, hogy szeretlek, szeretlek, elfogadó szeretettel szeretlek, és csak szeretlek! Mint ahogy Pétert helyreállította. Szeretsz-e engem? – ezt kérdezi tőled. Akkor fölemeljük a kezünket, és azt mondjuk, hogy Uram, szeretlek téged. Ezt el kell neki mondanod sokszor, naponta sokszor elmondhatod, ez egy lehelet. Uram, szeretlek Téged! Uram, vágyódom utánad. Uram, oly hatalmas bennem ez a vágyódás!

Közöld vele! Ne fogd magad vissza. Veszed-e ma ezt az üzenetet, amit az Úr mond? Vágyódjál utána, kívánczozzál utána, az Ő jelenlétébe, az Ő jelenlétének a mélységeibe! Ébredjen fel benned a szerelem! Azt mondja az Énekek éneke, hogy fel ne ébresszék a szerelmet, amíg ő nem akarja. Úgyhogy ne várd a mennyből az Úr óriási, kiváltságos látogatásait, amíg te nem akarod. Tessék kívánni ezeket, és bemenni, és beljebb menni, és nyomulni, és rajta lenni a hiteddel, a szeretetteddel, a megvallásaiddal, a kezed felemeléseivel! Tudod, hogy milyen egyszerű dolog, amikor azt mondd, hogy Uram, köszönöm, és fölemeled a kezed? Sokat kér az Úr tőlünk ilyenkor? Milyen egyszerű dolog! Amint fölemeled a kezed, abban a pillanatban megváltozik körülötted az atmoszféra, mert Ő is közeledett feléd, ahogy te közeledsz felé. A kezek felemelése egy nehéz cselekedet? Nem! Az Ő kezeit a keresztre szegezték érted. Annyit kér, hogy emeld fel a kezed, köszönd meg neki, legyél hálás! Imádjad Őt, szeresd Őt, induljon meg a szíved, hogy mit tett érted!

Elkezdjük Őt imádni, imádni, és imádni. Tudod-e szeretni Őt? Ez a kérdés. Hálás vagy-e? Akarsz-e még többet belőle, mert el van végezve minden, és semmit nem tart vissza tőled. Semmit! Úgyhogy szeresd Őt, szeresd Őt!

Drága Jézusunk. Halleluja! Az a szerelmes vallomás, ami nem maradhat el, mert Ő is szereti hallani. Neked is jó, a lelkednek is jó, ha kijelented: „Uram, szeretlek, Te vagy a mindenem. Lenyűgöző a jelenléd”. Kezdd el Őt dicsérni és magasztalni! Ahol a szíveddel meg tudod ragadni ezt a folyamatot, ott kezdd el, és Ő fog feljebb vinni. És feljebb visz, és feljebb visz ebben a dicséretben és magasztalásban. Fogod érezni, ahogy a sasszárnyakon a Szellem mindig följebb és följebb, egészen a hegycsúcsokig fog felvinni, és láttatja majd veled úgy, ahogy az Úr látja. Magaslatokra kerül az ember így, ha ezt az imádatot rendszeressé, mindennapossá teszi az életében. Kezdd a napot vele, vagy zárd, ahogy a legjobban be tudod építeni. De ne maradjon el, hogy ne hidegülhessen el ez a szerelem a szíveden! Ámen.

Dolgozni kell rajta! A házasságban a kapcsolatot ápolni kell? Ha nem akarod, hogy elhidegüljön, akkor kell. Így az Úrral is kell. Ámen. Le fog nyűgözni téged, ahogy közelebb kerül hozzád, mert Ő gyönyörűséges, és minden, amit tesz, az csodálatos, tökéletes és fenséges, nincs olyan, hogy csalódnál benne.

Kérlek szépen, törekedj rá, hogy legyél közelebb és közelebb! Közelítsetek hozzá, közeledjete – ezt tanítja a Biblia –, és Ő is közeledni fog hozzátok. Ámen. Halleluja. Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.